

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200718
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Trenčan
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5019200718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ I.. D. J., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XXX, 2/ W.. D. Q., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XXX, 3/ I. C., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XX, 4/ C. C., narodená XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XX, 5/ I.. C. J., bytom XXX XX G. XXX, právne zastúpených: JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom Podbiel č. 177, IČO: 36 135 101, proti žalovanému: Okresný úrad Námestovo, pozemkový a lesný odbor, za účasti: 1/ W.. S. C., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XXX, 2/ C. B., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. XXX, 3/ I. C., narodený XX.XX.XXXX., bytom XXX XX G. 327, 4/ Poľovnícka spoločnosť Kráľová Podbiel, so sídlom 027 42 Podbiel 320, IČO: 52 192 555, právne zastúpených: Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, 010 01 Žilina, IČO: 50 626 329, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-NO-PLO-2019/012562 zo dňa 03.09.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 31S/89/2019 z 31. októbra 2022, ECLI:SK:KSZA:2022:5019200718.1, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Námestovo, pozemkový a lesný odbor (ďalej aj ako „žalovaný“, „správny orgán“ alebo „okresný úrad“) ako príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva podľa § 71 ods. 2 písm. c) a v zmysle ustanovenia § 74 ods. 2 písm. b) zákona

č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“ alebo „zákon č. 274/2009 Z.z.“), na základe predloženej žiadosti ďalšieho účastníka konania v 4. rade zaevidoval dňa 03.09.2019 podľa

§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluvu o užívaní poľovného revíru Podbiel (ďalej aj ako „zmluva o užívaní“), podpísanú medzi užívateľom poľovného revíru Poľovníckou spoločnosťou Kráľová Podbiel, IČO: 52 192 555, so sídlom Podbiel 320, 027 42 Podbiel, a vlastníkami poľovného revíru v zastúpení (ďalej aj ako „preskúmané opatrenie“ alebo „napadnuté opatrenie“).

2. K prílohám žiadosti bolo po jej podaní dňa 15.08.2019 ďalším účastníkom konania v 4. rade okresnému úradu doručené podanie, v ktorom tento uviedol, že omylom predložil k zmluve o užívaní zoznam vlastníkov poľovných pozemkov, ktorý obsahoval aj zoznam vlastníkov pozemkov v k.ú. J. a v k.ú. B., ktoré boli toho času, resp. sú nepoľovnou plochou. V prílohe tohto podania predložil zoznam vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Podbiel s uvedením výmery poľovných pozemkov spolu s podielmi na spoločnej nehnuteľnosti vyjadrenými v m².

3. Žalovaný uviedol, že preskúmal obsahové náležitosti žiadosti spolu s prílohami, ako aj podané námietky za účelom zistenia splnenia podmienok pre zaevidovanie zmluvy. Vychádzal z toho, že poľovný revír Podbiel (ďalej aj ako „dotknutý poľovný revír“ alebo „PR Podbiel“) bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu Dolný Kubín, č.: 88/1995-26-HI zo dňa 14.06.1995 (ďalej aj ako „rozhodnutie z roku 1995“), s celkovou výmerou 2027 ha poľovných pozemkov. Ako nedôvodnú žalovaný vyhodnotil v procese evidencie zmluvy vznesenú námietku, že uvedené rozhodnutie je už dlhšiu dobu neplatné. Konštatoval, že od uznania poľovného revíru až do času zaevidovania zmluvy nebolo vydané rozhodnutie o zmene hraníc dotknutého poľovného revíru, v priebehu času došlo len k zmene výmery poľovných pozemkov tvoriacich dotknutý poľovný revír, súvisiacej so zmenami druhov pozemkov na nepoľovnú plochu, ktorá je definovaná v § 2 písm. f) zákona o poľovníctve. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NO-PLO-2015/006150 zo dňa 30.04.2015 (ďalej len „rozhodnutie z roku 2015“) vyhlásil za nepoľovnú plochu pozemky v k. ú. B. a v k. ú. J. o celkovej výmere 719.229 m² na žiadosť vlastníkov týchto pozemkov z dôvodu, že tieto boli začlenené do dvoch poľovných revírov, a to do poľovného revíru Babín a do poľovného revíru Podbiel.

4. Žalovaný posúdil ako správny postup, že na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dotknutého poľovného revíru, konaného dňa 04.06.2019 podľa obsahu notárskej zápisnice neboli tieto pozemky započítané do celkovej výmery poľovných pozemkov uvedenej v rozhodnutí číslo 88/1995-26-HI zo dňa 14.06.1995, ktorým bol uznaný PR Podbiel, nakoľko tieto pozemky boli v roku 2015 vyhlásené za nepoľovné pozemky, na ktorých nie je možné vykonávať právo poľovníctva. Ako nedôvodnú vyhodnotil v nadväznosti na uvedené námietku, že na PR Podbiel, resp. jeho časť je už zaevidovaná iná zmluva, na základe ktorej by sa v dotknutom poľovnom revíri realizovalo právo poľovníctva, nakoľko sporné pozemky uvedené v rozhodnutí z roku 2015 boli vyhlásené za nepoľovné pozemky, na ktorých nie je možné vykonávať právo poľovníctva, a preto nemôžu byť ani predmetom zmluvy. Žalovaný mal za to, že na dotknutom poľovnom revíri nie je v súčasnosti zaevidovaná žiadna iná zmluva, ktorá by bola zákonnou prekážkou pre evidenciu predloženej zmluvy o užívaní.

5. Z obsahu preskúmaného opatrenia vyplýva, že žalovaný následne vykonal zisťovanie skutkového stavu veci o tom, či boli splnené podmienky uvedené v § 5 zákona o poľovníctve pri zvolávaní zhromaždenia, rozhodovaní zhromaždenia, zapisovania sa do listiny prítomných, osvedčenia priebehu zhromaždenia do notárskej zápisnice a voľby splnomocnencov a či sú splnené podmienky evidencie zmluvy uvedené v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, pričom tieto mal po podrobnej analýze a úvahe vychádzajúcej z obsahu k žiadosti priložených podkladov za preukázateľne naplnené.

II. Konanie pred správnym súdom

6. Proti preskúmanému opatreniu podali žalobcovia v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Žiline (ďalej „správny súd“ alebo „krajský súd“) a navrhli jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Konštatovali, že sú spoluvlastníkmi pozemkov v poľovnom revíri Podbiel, ktorí boli napadnutým opatrením poškodení na svojich právach. Namietali nesplnenie podmienok zvolania zhromaždenia vlastníkov (doba vyvesenia pozvánky na zhromaždenie formou verejnej vyhlášky, nenaplnenie podmienky zvolania vlastníckymi vlastníckymi viac ako 1/3 výmery poľovných pozemkov v dotknutom revíri), ako aj priebeh tohto zhromaždenia (totožné osoby skrutátorov a splnomocnencov vlastníkov, proces overenia uznášaniaschopnosti, nedostatočnosť podkladov na zistenie vlastníkov a preukázanie výšky ich spoluvlastníckych podielov), ako aj naplnenie podmienky podpisu zmluvy vlastníckymi vlastníckymi viac ako nadpolovičnú väčšinu výmery poľovných pozemkov v dotknutom revíri.

7. Krajský súd správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú. V prvom rade sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že 5-dňová lehota na zvolanie zhromaždenia bola zachovaná. Vychádzajúc z predložených listín (obsahu potvrdení obcí) je podľa krajského súdu zrejmé, že pri všetkých dotknutých obciach bola verejná vyhláška zverejnená na úradných tabuliach obcí už dňa 27.05.2019, čo je 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia (04.06.2019) tak, ako predpokladá ustanovenie § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve. Súčasne mal správny súd za to, že žalobcovia neboli dotknutí na svojich právach, nakoľko hlasovali na zhromaždení, resp. podali námietky, ktoré žalovaný vecne vyhodnotil. Správny súd doplnil, že ak by aj vznikli pochybnosti o dodržaní lehoty 5 pracovných dní na zvolanie zhromaždenia, nešlo o také porušenie povinnosti, ktoré by zakladalo dôvod na nezaevidovanie zmluvy, resp. zrušenie napadnutého opatrenia.

8. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd námietku žalobcov, že na uvedený poľovný revír je uzavretá iná zmluva. Žalobca sa svojou argumentáciou snažil navodiť dojem, že pri výmere 71 ha ide o pozemky, pri ktorých už je zaregistrovaná zmluva. Z obsahu odôvodnenia opatrenia, ako aj obsahu spisového materiálu však podľa správneho súdu jednoznačne plynie, že tieto boli rozhodnutím z roku 2015 vyhlásené za nepoľovnú plochu v k. ú. Lokca a v k. ú. Babín. Formuloval záver, že od momentu právoplatnosti uvedeného rozhodnutia sa nemôže vzťahovať na takéto pozemky výkon práva poľovníctva žiadnej poľovníckej spoločnosti, a preto nemôže byť k nej evidovaná ani zmluva.

9. Správny súd neprisvedčil ani námietke nedostatku podkladov pri overovaní vlastníckych vzťahov. Mal za to, že žalovaný postupoval správne, keď vychádzal z podkladov k žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní, a to:

- splnomocnení predložených spolu s podkladmi preukazujúcimi vlastníctvo k poľovým pozemkom spracovanými softvérovým produktom ELPOZ od poskytovateľa licencie Ing. Stanislava Klanducha - KANet Soft-Net services, Vajanského 2023/45, 017 01 Považská Bystrica, IČO 36937932,
- zoznamov vlastníkov poľových pozemkov s uvedením výmery poľových pozemkov a uvedením ich podielu na celkovej výmere spracované subjektom Margita Farská - GEODET, Hattalova 341, 029 01 Námestovo, IČO 30216613,
- údajov o vlastníctve poľových pozemkov patriacich do spoločnej nehnuteľnosti a údajov o osobách oprávnených konať za pozemkové spoločenstvá uvedených v registri pozemkových spoločenstiev, ktoré vedie okresný úrad,
- údajov katastrálneho portálu a údajov vedených v Lesníckom geografickom informačnom systéme.

10. Ak žalobcovia namietali, že nebolo možné spoľahlivo určiť, či zvolávatelia zhromaždenia mali potrebnú viac ako jednu tretinu hlasov, krajský súd im ani v tomto nedal za pravdu. Uvedol, že z obsahu administratívneho spisu (odpisu notárskej zápisnice) mal preukázané, že bola zisťovaná prítomnosť osôb na zhromaždení a z obsahu listiny prítomných je zrejmé, ktoré osoby (prostredníctvom splnomocnených osôb) sa na nej zúčastnili. Uvedenému súčasne svedčia predložené splnomocnenia pre jednotlivých zástupcov založené vo viacerých zväzkoch, z ktorých plynie aj vlastnícke právo k jednotlivým parcelám. Správny súd mal za to, že žalovaný preverením údajov z plných mocí, vlastníctva, hlasovacích práv podľa predložených plných mocí spolu so softwarovým produktom od spoločnosti ELPOZ, ako z dokumentov od subjektu Margita Farská - GEODET (pri súčasnom porovnaní uvedených údajov s údajmi z katastra nehnuteľností) postupoval správne, pričom správnosť jeho záverov nebola v konaní spochybnená žalobcami takým spôsobom, aby bolo možné prijať záver o nezákonnosti opatrenia žalovaného.

11. Krajský súd konštatoval, že správnosť postupu žalovaného, ako aj správnosť zistených údajov potvrdzujú zistenia žalovaného, že zhromaždenie bolo zvolané zástupcami viac ako jednej tretiny vlastníkov, keďže zvolávatelia zastupovali vlastníkov poľových pozemkov vlastníacich 11.443.452 m² poľových pozemkov, čo tvorí 58,53%-ný podiel. Zistený rozdiel (0,83) v % podiele výmery poľových pozemkov oproti údajom uvedeným v notárskej zápisnici bol spôsobený tým, že žalovaný pri skúmaní predložených splnomocnení a podkladov k vlastníctvu poľových pozemkov zistil určité odlišnosti pri uvádzaní výmer poľových pozemkov, identifikačných údajov na splnomocneniach, ako aj drobné matematické chyby pri spočítavaní výmer poľových pozemkov. Tieto drobné nezrovnalosti zistené v procese evidencie však podľa správneho súdu nijakým spôsobom nespochybnili skutočnosť, že zhromaždenie bolo zvolané zástupcami minimálne jednej tretiny vlastníkov poľových pozemkov patriacich do PR Podbiel, resp. že zhromaždenie nemalo dostatočný počet hlasov pre hlasovanie. Správny súd ďalej pri námietke, že z notárskej zápisnice nevyplýva počet hlasov, resp. spôsob hlasovania jednotlivých účastníkov, objasnil, že pri hlasovaní nemusia byť uvedené konkrétne mená osôb, ktoré hlasovali za, alebo proti, ale postačí, ak sú uvedené celkové počty hlasov v percentách tak ako tomu bolo v tomto prípade.

12. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že prípadné žalovaným vykonané korekcie počtu hlasov nebránia zaevidovaniu zmluvy, ale sú práve prejavom riadneho, vecného zaoberania sa predloženými dokladmi, ktoré majú viesť k zaevidovaniu zmluvy. Správny súd podotkol, že je potrebné brať na zreteľ aj rozdrobené vlastníctvo pôdy v podmienkach SR, v dôsledku ktorého je pri zabezpečení priebehu zhromaždenia prakticky nemožné zabezpečiť 100% reálny stav vlastníkov, pričom je možné, že niektorí z vlastníkov aj krátko pred zhromaždením zomrie, prípadne niektoré údaje sú uvedené chybné. Uvedené však samo o sebe neznamená, že zhromaždenie vlastníkov nemôže prijať platné rozhodnutia. V tomto

smere mal správny súd za to, že postup žalovaného, ktorý korigoval výpočty hlasov podľa vlastných šetrení a zistení, bol správny, a rovnako tak aj ním prijatý záver, že korekcie vzhľadom na počet hlasov nemali na platnosť hlasovania vplyv.

13. Námietkam žalobcov, že PR Podbiel neexistuje pre nesplnenie zákonnej podmienky výmery revíru (v zmysle súčasného znenia ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. je minimálna výmera poľovného revíru 2000 hektárov), rovnako nebolo možné priznať relevanciu. Žalovaný v napadnutom opatrení správne uzavrel, že PR Podbiel vznikol na základe rozhodnutia z roku 1995, pričom do súčasnosti nedošlo k zrušeniu onoho rozhodnutia ani zániku poľovného revíru. Správny súd objasnil, že podľa pôvodne platného ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. mohli vzniknúť revíre s minimálnou rozlohou 500 hektárov, pričom podľa § 80 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. poľovné revíry uznané do 31. augusta 2009 sa považujú za poľovné revíry uznané podľa tohto zákona, čo znamená, že revír vzniknutý podľa pôvodného zákona je revírom aj v súlade so súčasne platným zákonom o poľovníctve. Správny súd upozornil na skutočnosť, že zmenšenie výmery poľovného revíru nie je spojené so zákonným dôsledkom zániku takéhoto revíru, aj keď pôvodný zákon o poľovníctve mal vo svojom ustanovení čl. 2 ods. 3 podmienku o nemožnosti poklesu výmery v určitých prípadoch, avšak nesporným je, že pre prípad poklesu nestanovoval sankciu v podobe zániku revíru. Správny súd ďalej podotkol, že rovnako tak ani súčasný zákon o poľovníctve nespája s poklesom výmery poľovného revíru sankciu v podobe zániku revíru. Preto námietky žalobcov smerujúce k neexistencii revíru vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko tento preukázateľne existuje.

14. Nedôvodnou bola aj námietka žalobcov o nesplnení podmienky podpisu zmluvy vlastníckmi spoločným revíru vlastníckmi viac ako polovičnú výmeru poľovných pozemkov. Správny súd konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu (predložených plnomocenstiev k zhromaždeniu vlastníckov) plynie jednoznačný záver, že zmluvu o užívaní podpísali vlastníckmi prostredníctvom splnomocnencov, v súlade s podmienkou „nadpolovičnej väčšiny“.

15. Krajský súd rovnako neprisvedčil námietke žalobcov, že žalovaný porušil práva vlastníckov poľovných pozemkov tým, že nevyhodnotil ako nezákonný postup to, že na strane splnomocnených zástupcov vlastníckov poľovných pozemkov a skrutátorov zodpovedných za sčítanie hlasov pri hlasovaní o uzneseniach vystupujú tie isté osoby, ktoré sú súčasne aj členmi „zvolenej poľovnej spoločnosti majúcej záujem o užívanie poľovného revíru“, nemajú relevanciu, keďže z obsahu administratívneho spisu ani napadnutého rozhodnutia neplynie žiadne zvýhodnenie zástupcov vlastníckov. Správny súd konštatoval, že z obsahu notárskej zápisnice je zrejme, že pri konkurencii splnomocnení od vlastníckov poľovných pozemkov boli priznané hlasovacie práva žalobcom. Skutočnosť, že zástupcovia vlastníckov poľovných pozemkov boli skrutátormi, nie je sama o sebe dôvodom na nezaevidovanie zmluvy, alebo na zrušenie napadnutého opatrenia, nakoľko zákon takúto situáciu nevyklučuje. Takým by podľa správneho súdu bolo až konanie, ktoré by zrejme vybočovalo z rámca dobrých mravov, čo však v konaní preukázané nebolo. Mal za to, že subjektívne presvedčenie žalobcov nemôže byť dôvodom na zrušenie opatrenia, resp. prijatie záverov o nezákonnej činnosti zástupcov vlastníckov poľovných pozemkov.

III. Kasačná sťažnosť žalobcov, stanovisko účastníckov

A)

16. Žalobcovia (ďalej aj ako „sťažovatelia“) zastúpení advokátom podali proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h) SSP). Navrhujú, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Kasačný súd na tomto mieste v stručnosti rekapituluje sťažnostné body, ktoré v značnej miere kopírujú žalobné námietky:

- výklad správneho súdu vo vzťahu k zachovaniu 5-dňovej lehoty na zvolanie zhromaždenia nerešpektuje princíp počítania lehôt. Napriek tomu, že z predložených potvrdení obcí Babín a Dlhá nad Oravou bolo zrejme, že dátum zvesenia verejnej vyhlášky bol upravený z dátumu 03.06.2019 na 04.06.2019 (pozn. kasačného súdu: dátum vyvesenia bol 27.05.2019), mal správny súd za to, že žalobcovia neboli dotknutí na svojich právach, nakoľko hlasovali na zhromaždení, resp. podali námietky, ktoré žalovaný vecne vyhodnotil. Správny súd podľa sťažovateľov nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy o zvedení/vyvesení vyhlášok na úradných tabuliach dotknutých obcí, pričom bolo zjavné, že

dátumy boli dodatočne prepisované, kde uvedená skutočnosť nemôže byť vyhodnotená ako pochybenie, ktoré nemá vplyv na správnosť napadnutého opatrenia. Naopak, práve nedodržanie lehoty o konaní valného zhromaždenia má zásadný vplyv na jeho platnosť, z dôvodu, že dotknutým vlastníkom bol upretý výkon ich práva,

- výklad správneho súdu, z ktorého vychádzal pri konštatovaní neexistencie inej zmluvy na rovnaký poľovný revír je podľa sťažovateľov nesprávny, a to z dôvodu, že vyhlásenie poľovnej plochy za nepoľovné plochy (korekcia pretrvávajúceho protiprávneho stavu), sa neodrazilo v uzatvorených zmluvách o nájme poľovných revírov v Podbieli a v Babíne, a to ani v častiach, ktoré boli postihnuté vyhlásením za nepoľovnú plochu,

- správny súd nesprávne vyhodnotil aj námietku neexistencie PR Podbiel pre nesplnenie zákonnej podmienky výmery revíru, nakoľko v zmysle zákona č. 23/1962 Zb., ktorý určoval osobitnú úpravu výmery revírov platnú pre jelenie oblasti výmera poľovných revírov, v ktorých je podľa týchto predpisov jelenia zver hlavným druhom zveri, nesmie poklesnúť pod 2000 ha, v ostatných poľovných revíroch nesmie spravidla poklesnúť pod 1000 ha,

- zapísanie PR Podbiel dvom poľovníckym spoločnostiam napriek tomu, že to zákon vylučuje, bolo zrejším pochybením správneho orgánu, ktorý podľa sťažovateľov nesprávnym rozhodnutím o vyhlásení nepoľovnej plochy obišiel zákon, ktorý pri zmene hranice revíru vyžaduje postup podľa § 9 zákona o poľovníctve (určuje podmienky zmien hranice poľovného revíru, ktorého užívanie je postúpené zmluvou),
- hranice revíru sa preukázateľne zmenili, avšak napadnuté opatrenie je v tejto časti nepreskúmateľné, nakoľko zmena hraníc a aj výmera revíru nebola pripustená, hoci žalovaný mal o tom z podkladov a upozornení dostatočnú vedomosť,

- rozpory v evidencii poľovných revírov boli žalovanému známe od počiatku konania. Hranice PR Podbiel podľa opisu v rozhodnutí z roku 1995 nezodpovedajú skutočným hraniciam PR Podbiel, ktoré boli preukázané v konaní pred správnym orgánom a v konaní pred správnym súdom,

- v priebehu času došlo k podstatnej zmene výmery poľovných pozemkov tvoriacich PR Podbiel súvisiacej nielen so zmenami druhov pozemkov na nepoľovnú plochu, ale aj so začlenením časti poľovného revíru Podbiel v k.ú. K.. Túto skutočnosť správny súd pri rozhodovaní nezohľadnil. Žalovaný zároveň nesprávnym postupom vylúčil časť pozemkov v k.ú. K., ktoré boli pôvodne zahrnuté v PR Podbiel,

- z obsahu administratívneho spisu nie je zjavné, na základe čoho žalovaný ustálil uznášaniaschopnosť zhromaždenia, pretože už v danom čase časť vlastníkov udelila splnomocnenia na výkon svojich práv nielen jednej osobe, a podstatná časť vlastníkov pozemkov bola zastúpená na základe plnomocnenstiev viacerými zástupcami, ktorí navyše nekonali v zhode. V takejto situácii by sa malo aplikovať ustanovenie § 31 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a teda splnomocnení majú konať spoločne. Správny súd sa nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľov, že v takomto prípade sú úkony splnomocnencov neplatné, nakoľko nekonajú v zhode, a teda ich úkony sú neurčité v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka,
- správny súd nevytkol žalovanému, že neuviedol, na základe akého zákonného ustanovenia posúdil duplicitné plnomocnenstvá, ani neobjasnil, z akej právnej konštrukcie vyvodil svoj záver, že „korekcia počtu hlasov, ktorá bola žalovaným zistená, nebránila zaevidovaniu zmluvy.“ Rovnako v napadnutom opatrení chýbajú skutkové zistenia o tom, ktorých konkrétnych splnomocnení sa táto nezrovnalosť dotýkala,

- vlastníci poľovných pozemkov boli poškodení nielen tým, že nemali možnosť dozvedieť sa o konanom zhromaždení pri zachovaní stanovených lehôt, ale najmä tým, že splnomocnení vlastníkov poľovných pozemkov hlasovali zjavne v prospech poľovníkov, a vychádzajúc z výšky schválenej náhrady za užívanie pozemkov zjavne v rozpore so záujmami vlastníkov. Zastúpenie vlastníka splnomocnencom, ktorý koná výslovne v jeho neprospech, nemožno považovať za platný právny úkon.

B/

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom a vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia v kasačnej sťažnosti opakovane poukazujú na skutočnosti, s ktorými sa okresný úrad už dostatočne zaoberal v procese evidencie zmluvy, nepovažuje za potrebné sa k týmto opätovne vyjadrovať.

C/

19. Ďalší účastníci konania v 1.-4. rade zastúpení advokátom vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti reagujú jednotlivito na sťažnostné námietky. Zhodujú sa s názorom správneho súdu, že zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov bolo realizované v súlade so zákonom. Podotýkajú, že verejná vyhláška bola vyvesená do dobu min. 5 pracovných dní v zmysle zákona o poľovníctve, a to na obecných úradoch Podbiel, Nižná, Babín, Lokca a Dlhá nad Oravou, teda vo všetkých obciach, kde sa PR Podbiel

nachádza. Ak vyhláška v obciach Babín a Dlhá nad Oravou visela od 27.05.2019, ako tvrdia sťažovatelia, tak bola vyvesená na úradnej tabuli po dobu 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia. Samotná oprava zvesenia vyhlášky pracovníčkou obecného úradu v obciach Babín a Dlhá nad Oravou na 04.06., nemá vplyv na skutočnosť, že vyhláška visela na úradnej tabuli skutočne 5 pracovných dní, tak ako vyžaduje § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve.

20. V súvislosti s námietkami neexistencie PR Podbiel a existencie inej zmluvy na identický revír sa stotožňujú s jej vyhodnotením správnym súdom a majú za to, že zmena výmery poľovných pozemkov od vydania rozhodnutia nezakladá dôvod na jeho zrušenie, resp. jeho platnosť. Je pravdou, že časť poľovných pozemkov v k.ú. J. o výmere 71 ha bola v minulosti zaradená do dvoch poľovných revírov (chybou v tom čase Lesného úradu Dolný Kubín), avšak táto skutočnosť bola „korigovaná“ rozhodnutím z roku 2015 a vyhlásením sporných pozemkov na žiadosť vlastníkov za nepoľovnú plochu. Na základe uvedeného bola podľa ďalších účastníkov konania v konaní pred správnym súdom dostatočne preukázaná skutočnosť, že na týchto pozemkoch nie je možné vykonávať právo poľovníctva a preto sa na ne nevzťahuje žiadna zmluva o užívaní poľovného revíru.

21. K námietke nedostatku podkladov pri zisťovaní vlastníkov poľových pozemkov uviedli, že skôr, ako bola vyhotovená listina prítomných zo zhromaždenia, prebehla prezentácia účastníkov. Táto trvala dovedna až 4,5 hodiny, pričom ako je uvedené v notárskej zápisnici, dôvodom bola práve duplicita plných mocií udelená vlastníckmi poľovných pozemkov dvom rozličným osobám. Ďalší účastníci konania zdôrazňujú, že v prípadoch, keď zvolávatelia mali plné moci od totožných osôb ako žalobcovia (v 2. a 5. rade), tak zvolávatelia uznali všetky plné moci do percenta hlasov vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých zastupovali žalobcovia v 2. a 5. rade (z dôvodu podpisu so skorším dátumom) a zvolávateľom ich duplicitné plné moci neuznali. Až po odstránení týchto rozporov mohla byť vyhotovená listina prítomných (tak ako je v mennom zozname súčasťou notárskej zápisnice), a teda mohla byť ustálená aj percentuálna účasť vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení. Podotýkajú, že účastník konania v 4. rade (žadateľ o evidenciu zmluvy) nepredkladal žalovanému duplicitné plné moci, a preto tento ani nemal dôvod skúmať, či sa na zhromaždení postupovalo v zmysle ustanovenia § 31 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

22. Dodal, že ak sťažovatelia uvádzajú, že krajský súd sa odklonil od ustálenej praxe kasačného súdu, tak z obsahu kasačnej sťažnosti nie je zjavné, od akého konkrétneho rozhodnutia v akej veci sa mal krajský súd odkloniť.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

23. Podstatou kasačných námietok sťažovateľov je tvrdenie o vade nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom, majúcej základ v argumentácii správneho súdu vyhodnocujúcej žalobné námietky ako nedôvodné. Sťažovatelia napadnutému rozsudku a postupu správneho súdu vytýkajú aj odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

24. Kasačný súd v prvom rade v rámci teoretických východísk právneho posúdenia veci uvádza, že rozhodovanie vlastníkov o užívaní poľovného revíru má svoj súkromnoprávny, ako aj verejnoprávny prvok. Súkromnoprávny prvok predstavuje uskutočnenie zhromaždenia vlastníkov, v rámci ktorého dochádza k rozhodnutiu o postúpení užívania (§ 5 a § 13 zákona o poľovníctve) a verejnoprávny prvok predstavuje evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru (§ 16 zákona o poľovníctve). Tieto prvky sa však vzájomne prelínajú a nemožno ich v dôsledku právnej úpravy oddeliť. Zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve pritom predstavuje individuálny správny akt s konštitutívnymi účinkami, ktorý je na účely súdneho prieskumu potrebné považovať za opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

25. Hoci evidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter registračného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou vyjadrenou v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon, musí

teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.

26. Rozhodovacia činnosť kasačného súdu sa ustálila na právnych názoroch vyjadrených už v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/5/2019 zo dňa 2. júla 2020, body 26 až 30, podľa ktorých, cit.:

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017).

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru, nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp. zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp. zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

27. Rovnaké právne závery možno vyabstrahovať aj z rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk/21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, sp. zn. 7 Svk/6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6 Sžk 34/2020 zo dňa 30. marca 2022, sp. zn. 2 Sžk 21/2019 zo dňa 29. septembra 2021 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 2 Sžk 12/2019 zo dňa 30. júna 2021 a iné.

28. Aj keď evidenčné úkony majú osobitnú povahu a zaevidovanie zmluvy sa podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve osobitne neodôvodňuje, nezbavuje to príslušný orgán povinnosti, aby riadne zistil skutkový stav veci týkajúci sa splnenia pozitívnych podmienok a absencie negatívnych podmienok zaevidovania zmluvy podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Svk/6/2021 zo dňa 19. decembra 2022).

29. Správny súd preto musí v rámci súdneho prieskumu overiť, vychádzajúc z administratívneho spisu žalovaného, či žalovaný ohľadom sporných okolností náležite zistil skutkový stav, pokiaľ sa so sťažovateľmi pomenovanými prekážkami zaevidovania zmluvy nestotožnil.

30. Ak sťažovatelia namietajú, že výklad správneho súdu (totožný s výkladom žalovaného) o dodržaní 5-dňovej lehoty na zvolanie zhromaždenia vlastníkov neakceptuje princíp počítania lehôt, tak kasačný súd podotýka, že toto ich tvrdenie je zreteľne v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Z priložených potvrdení obcí, v katastrálnom území ktorých sa dotknutý poľovný revír nachádza, jednoznačne vyplýva, že pozvánka na zhromaždenie bola formou verejnej vyhlášky vyvesená vo všetkých dotknutých obciach už dňa 27.05.2019 (pondelok) a zvesená nie skôr ako 4.6.2019 (utorok), a teda zákonná lehota piatich pracovných dní na zvolanie zhromaždenia vlastníkov v zmysle § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve bola preukázateľne zachovaná. Ak v obciach Babín a Dlhá nad Oravou došlo k prepísaniu dátumu zvesenia vyhlášky z dátumu 03.6.2019 na 04.06.2019 pochybením pracovníčky obecného úradu (kasačný súd nerozporuje, že takýto grafický prepis je v potvrdeniach voľným okom viditeľný), uvedené nič nemení na skutočnosti, že ak by aj bola verejná vyhláška zvesená dňa 03.06.2019 (pondelok), tak lehota piatich pracovných dní by rovnako zostala zachovaná. Kasačný súd má za to, že ak správny súd nad rámec uvedeného podotkol, že každú prípadnú nezákonnosť v procese zvolania zhromaždenia je potrebné posudzovať najmä z pohľadu jej dopadu na subjektívne práva žalobcu, automaticky to neznamená (ako sa domnievajú sťažovatelia), že krajský súd pripustil, že k pochybeniu v zachovaní lehoty na zvolanie zhromaždenia aj reálne došlo. Naopak, kasačný súd mal v zhode s krajským súdom podmienku zachovania lehoty na zvolanie zhromaždenia za preukázateľne naplnenú, a preto námietku sťažovateľov v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. K námietke existencie inej zmluvy na rovnaký poľovný revír kasačný súd stotožňujúc sa s jej vyhodnotením správnym súdom dodáva, že ak aj existovalo medziobdobie (roky 1995-2015), kedy v dôsledku pochybenia okresného úradu boli poľovné pozemky vo výmere 71 ha v k.ú. J. a B. zaradené súčasne v dvoch poľovných revíroch (Podbiel a Babín) s výkonom práva poľovníctva pre dve poľovnícke združenia zároveň, vyhlásením týchto pozemkov za nepoľovnú plochu rozhodnutím z roku 2015 bol uvedený protiprávny stav odstránený v tom zmysle, že na nich už viac žiadna osoba nemôže vykonávať právo poľovníctva, a preto na ne platne ani nemôže byť evidovaná žiadna zmluva o užívaní. Skutočnosť, že korekcia dlhodobého pretrvávajúceho stavu sa následne neodrazila vo v tom čase (rok 2015) uzatvorených zmluvách o nájme PR Podbiel a Babín regulujúcich súkromnoprávny vzťah medzi užívateľom revíru a jeho vlastními, nemôže byť nadradená existencii rozhodnutia príslušného orgánu verejnej správy z roku 2015, ktoré na základe žiadosti vlastníkov sporné poľovné pozemky z revíru ich vyhlásením za nepoľovnú plochu právoplatne vyčlenilo. Tieto zároveň (logicky uvažujúc) nie sú poľovnými pozemkami ani v poľovnom revíri Babín, preto sa na ne de iure nevzťahuje ani zmluva o užívaní tohto poľovného revíru. Argument sťažovateľov o duplicitu zmlúv o užívaní v jednom a tom istom poľovnom revíri tak podľa kasačného súdu nenachádza právny ani racionálny základ. Ak žalovaný napadnutým opatrením zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Podbiel, učinil tak výlučne vo vzťahu k poľovným pozemkom v tomto sa nachádzajúcim, nie aj k spornej nepoľovnej ploche.

32. Sťažovateľom namietaná skutočnosť, že po vyhlásení časti plochy revíru za nepoľovnú nedošlo rozhodnutím k zmene hraníc revíru, je daná špecifickou úpravou možnosti okresného úradu takúto zmenu „ex offio“ vykonať (§ 9 zákona o poľovníctve). Dôležitou s ohľadom na naplnenie podmienok evidencie onej zmluvy o užívaní je podľa kasačného súdu skutočnosť (vyplývajúca aj priamo z notárskej zápisnice o priebehu zhromaždenia), že táto nepoľovná plocha nebola zahrnutá do výmery PR Podbiel, ktorá bola východiskovým údajom pre overenie uznášaniaschopnosti zhromaždenia, ako aj samotné hlasovanie o prevode práv poľovníctva ďalšiemu účastníkovi konania v 4. rade (z pohľadu naplnenia podmienky podpisu zmluvy vlastními „nadpolovičnej väčšiny“ výmery revíru).

33. K námietke neexistencie PR Podbiel pre nesplnenie zákonnej výmery revíru kasačný súd uvádza, že rozhodnutie z roku 1995 o uznaní dotknutého poľovného revíru nebolo medzičasom zrušené ani doplnené iným rozhodnutím, a ani rozhodnutie z roku 2015 nemá vplyv na existenciu revíru ako takého (len na zmenu jeho výmery). Avšak minimálna výmera 2000 ha, na ktorú poukazujú sťažovatelia, sa týka uznávania nových poľovných revírov podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona o poľovníctve. Aj keď pôvodný zákon o poľovníctve obsahoval v ustanovení čl. II. ods. 3 podmienku o nemožnosti poklesu výmery v určitých prípadoch (pod 2000 ha, ak ide o výskyt prevažne jelenej zveri v revíri), nesporným je, že pre prípad poklesu nestanovoval

sankciu v podobe zániku revíru. Rovnako tak ani súčasný zákon o poľovníctve nespája s poklesom výmery poľovného revíru dôsledok v podobe zániku revíru.

34. K námietke sťažovateľov, že z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé, z akých zákonných ustanovení žalovaný vychádzal pri posudzovaní duplicitných plnomocenstiev, kasačný súd v prvom rade podotýka, že proces vysporiadania sa s duplicitou plnomocenstiev je popísaný na str. 3 notárskej zápisnice o priebehu zhromaždenia. Z tejto vyplýva, že pri prezentácii bolo zistené, že I. C. J. (žalobca v 5. rade) predložil 14 plných mocí od totožných splnomocniteľov, akými disponovali aj zvolávatelia, pričom zvolávatelia (vzhľadom na skorší dátum podpisu) uznali všetkých 14 plných mocí I. C. J. do percenta hlasov vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých zastupuje, a zvolávateľom ich plné moci neuznali. Ďalej bolo zistené, že D. Q. (žalobca v 2. rade) predložil 33 plných mocí od totožných osôb ako zvolávatelia. Zvolávatelia opätovne (z dôvodu skoršieho dátumu ich podpisu) uznali všetkých 33 plných mocí D. Q. do percenta hlasov, ktoré zastupuje, a zvolávateľom duplicitné plné moci neboli uznané.

35. Ak sťažovatelia namietajú, že podstatná časť vlastníkov pozemkov bola zastúpená na základe plnomocenstiev viacerými zástupcami, ktorí navyše nekonali v zhode, tak z obsahu notárskej zápisnice je zrejmé, že pri konkurencii splnomocnení od vlastníkov poľovných pozemkov boli priznané hlasovacie práva sťažovateľom - žalobcom (v 2. a 5. rade), a za pôvodne „dvojmo“ zastúpených vlastníkov sa v skutočnosti nehlasovalo duplicitne. Kasačný súd podotýka, že táto námietka by mohla hypoteticky vykazovať relevanciu za opačnej situácie, teda ak by boli hlasovacie práva dotknutých 47-ich vlastníkov priznané na zhromaždení zvolávateľom presadzujúcim záujmy „vítaznej“ poľovníckej spoločnosti. Vtedy by bolo možné polemizovať o tom, či by ich priznanie žalobcom (presadzujúcim opačné záujmy) nebolo spôsobilé ovplyvniť výsledky hlasovania natoľko, že by v konečnom dôsledku nebola dosiahnutá potrebná „nadpolovičná väčšina“ na odsúhlasenie postúpenia výkonu práv poľovníctva v PR Podbiel. Kasačný súd podotýka, že k tomu ale v uvedenom prípade nedošlo.

36. Má však každopádne za to, že na konkurenciu plnomocenstiev (vo väzbe na zákonnosť napadnutého opatrenia) je potrebné nahliadať v tom smere, či by prípadný opačný postoj iných splnomocnencov totožných vlastníkov mohol byť spôsobilý ovplyvniť celkový výsledok hlasovania. Aplikujúc uvedené na vzniknutú situáciu je možné uzavrieť, že ak by aj boli priznané hlasovacie práva zvolávateľom a títo by za dotknutých 47-ich vlastníkov hlasovali opačne ako žalobcovia v 2. a 3. rade (teda s najväčšou pravdepodobnosťou za podpis zmluvy o užívaní), došlo by tým len k navýšeniu už tak či onak postačujúceho percentuálneho podielu výmery pozemkov vo vlastníctve osôb so súhlasným postojom k podpisu zmluvy o užívaní (61,55 %). Rovnako tak ak by „duplicitní“ splnomocnenci aj konali spoločne podľa § 31 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ich úkony by sa mali pre nesúlad (nezhodu) považovať za neplatné (ako tvrdia sťažovatelia), ani uvedené by nemalo žiaden dopad na percentuálny podiel súhlasných hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov (61,55 %), keďže v tomto hlasy splnomocnencov 47-ich vlastníkov tak či onak zahrnuté nie sú (z dôvodu ich zastúpenia žalobcami so zamietavým postojom k postúpeniu práv poľovníctva Poľovníckej spoločnosti Kráľová Podbiel).

37. V tejto súvislosti je zároveň potrebné podotknúť, že žalovaný nebol v pozícii toho, kto vyhodnocoval duplicitu plnomocenstiev, nakoľko naplnenie zákonných podmienok na evidenciu zmluvy posudzoval a overoval zohľadňujúc skutočnosť, že sporné plné moci boli počas prezencie uznané žalobcom v 2. a 5. rade, ktorí za dotknutých vlastníkov aj hlasovali. Preto podľa kasačného súdu nie je na mieste námietka sťažovateľov, že správny súd nevytkol žalovanému, že neuviedol, na základe akého zákonného ustanovenia posúdil duplicitné plnomocenstvá, keďže on sám tieto nevyhodnocoval. Rovnako tak nemožno prisvedčiť námietke sťažovateľov, že v napadnutom opatrení absentujú skutkové zistenia o tom, ktorých konkrétnych splnomocnení sa táto nezrovnalosť dotýkala. Žalovaný nedisponoval zoznamom vlastníkov zastúpených primárne dvojmo, keďže duplicita bola preukázateľne odstránená priznaním ich hlasovacích práv žalobcom v 2. a 5. rade, z čoho zároveň vyplýva, že takýto zoznam ani nebol nevyhnutným na overenie naplnenia podmienok zvolania zhromaždenia či podpisu zmluvy o užívaní „nadpolovičnou väčšinou“.

38. Z administratívneho spisu zároveň podľa kasačného súdu nevyplýva, že by niektorý z dotknutých 47-ich vlastníkov poľovných pozemkov spochybňoval svoj podpis na plnomocenstve, alebo vôľu hlasovať na zhromaždení v zastúpení práve žalobcami v 2. a 5. rade.

39. K námietke sťažovateľov, že z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný ustálil uznášaniaschopnosť zhromaždenia, kasačný súd uvádza, že táto bola (vychádzajúc z obsahu notárskej zápisnice) celkom správne overovaná až po vysporiadaní sa s duplicitou plnomocenstiev, pričom bolo konštatované, že zhromaždenia sa zúčastňujú vlastníci vlastníci 59,36 % poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Podbiel, čo predstavuje viac ako zákonom stanovenú jednu tretinu z celkovej výmery poľovných pozemkov. Z odpisu notárskej zápisnice teda žalovaný mal preukázané, že bola zisťovaná prítomnosť osôb na zhromaždení a z obsahu listiny prítomných bolo zrejmé, ktoré osoby (prostredníctvom splnomocnených osôb) sa na nej zúčastnili. Ako správne podotkol krajský súd, uvedenému súčasne svedčia predložené splnomocnenia pre jednotlivých zástupcov založené vo viacerých zväzkoch, z ktorých plynie aj vlastnícke právo k jednotlivým parcelám. Žalovaný zároveň vlastným výpočtom na základe predložených dokladov overil správnosť výpočtu percentuálneho podielu účasti vlastníkov na zhromaždení. Hoci pri tom dospel k matematickej odchýlke 0,83 %, kasačný súd stotožňujúc sa so správnym súdom uvádza, že zistená výpočtová nezrovnalosť nijakým spôsobom nespochybnila skutočnosť, že zhromaždenie bolo zvolané zástupcami viac ako jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do PR Podbiel, resp. že toto malo dostatočný počet hlasov pre hlasovanie.

40. Pokiaľ ide o námietku, že správny súd neobjasnil, z akej právnej konštrukcie vyvodil svoj záver, že „korekcia počtu hlasov, ktorá bola žalovaným zistená, nebránila zaevidovaniu zmluvy.“, tak uvedené je zrejmé práve z nízkych hodnôt žalovaným zistených odchýlok vo výpočtoch, ktorých odčítanie od hodnôt zistených zvolávateľmi zhromaždenia z matematického hľadiska nijakým spôsobom neovplyvnilo či neohrozilo naplnenie zákonných podmienok jednej tretiny na zvolanie zhromaždenia (33%) a nadpolovičnej väčšiny na uznášaniaschopnosť zhromaždenia a podpis zmluvy o užívaní (51%).

41. V tejto súvislosti a s poukazom na znenie § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve kasačný súd považuje postup žalovaného za súladný s dotknutými ustanoveniami, keď žalovaný skúmal predloženú zmluvu aj prostredníctvom preverenia reálnej výmery poľovných pozemkov. Uvedené je totiž nevyhnutným pre dosiahnutie účelu týchto ustanovení spočívajúcim v overení dodržania zákonných podmienok evidencie zmluvy (por. rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 1. júla 2022, sp. zn. 5Svk/19/2021).

42. K námietkam týkajúcim sa vyhodnotenia jednotlivých skutočností žalovaným kasačný súd uvádza, že správny súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nad rámec uvedeného dodáva, že z kasačnej sťažnosti nevyplýva, v čom konkrétne mal okresný úrad pochybiť, keďže preukázateľne vyhodnocoval splnenie podmienok pre evidenciu zmluvy.

43. Zákon o poľovníctve v § 16 ods. 1 ustanovuje, že evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

44. V konaní nebolo sporné, že zmluvu uzatvorila osoba uvedená v § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve a zo zisteného skutkového stavu nevyplýva, že by zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali osoby, ktoré vlastnia menej ako 50 % pozemkov poľovného revíru. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti vyhodnotil kasačný súd aj zvyšné námietky ako nedôvodné. Správny súd rozhodol na základe správneho právneho posúdenia a neodklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

45. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Vzhľadom na to, že žiaden sťažnostný bod nebol dôvodný, kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

46. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného

konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli a nevzhliadol dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.